

Ηρότισε πρῶτα μὲν αὐτοῖς, πότερο τῆς ναυ-
 σι κρεττόν,
 Εἶτα δὲ τῶτον τὸν ποιητὴν ποτέρου εἶποι κακὰ
 πολλά.
 Τούτοις γὰρ ἔφη τοῖς ἀνδράσιν πολὺ βελτίους
 γεγενηῖσθαι,
 Καὶ τὰ πολέμῳ πολὺν νικήσῃν, τῶν ξύμβουλον
 ἔχοντάς.
 Διὰ τῶν ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι πῶ εἰρήλῳ
 προκαλουῦνται,
 Καὶ πῶ Αἰγίαν ἀπαυτῆσι, καὶ τῆς νήσου μὲν
 ἐκείνης,
 Οὐ φρονηζούσ', ἀλλ' ἵνα τῶν τὸν ποιητὴν ἀφέ-
 λωνται.
 Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποθ' ἀφήσῃθ', ὡς κωμωδή-
 σθ' ἔτι δίκαια.
 Φοβῶν δ' ὑμῶς πολλὰ διδάξιν ἀγαθ' ὡς τ' Ὀ-
 δύσειον ἐστίν,
 Οὐθ' ὀπτεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθοῖς, οὐτ' ἔξαι-
 πατύλλων,
 Οὔτε πανεργῶν, οὔτε κατὰρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
 πιστα διδάσκων.
 Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ Παλαμῆδω,
 Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταίνεσθαι.
 Τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
 Εὐμαχονέσθαι, καὶ μὴ ποθ' ἀλάσ,
 Περὶ πῶ πόλιν ὧν, ὡς περ ἐκείνη
 Δειλὸς ἢ λακκοκαταπύγων.

A *Primo ex illis quaesierit, qui navibus essent po-
 tiores:
 Postea de nostro artifice: quibus merito conuicia
 dicat.
 Nam rex aiebat, eos factos esse ex hac re me-
 liores:
 Et si hunc in consilium admittant, domituros
 omnia bello.
 Propterea ad pacem vos Lacedaemonij inuitat:
 sibi que orant
 B Eginam restitui: non quod tanti faciant maris
 oram:
 Sed, quod Aristophanem cupiunt ex illa aufer-
 re Poetam.
 Vos autem ne linquatis: uti iustum is per pul-
 pita dicat
 Multa bona se ait docturum, ut dein uiuatis in
 C urbe beati:
 Non assentando, non fraudando, non stipendia
 dando,
 Non ludificando, non laudando, sed optima qua-
 que probando.
 Hic Cleo nihil inansum linquat,
 Nihil intentatum in me faciat.
 Mecum decus et fas: pia iura
 D Me comitantur: nunquam ego capiar
 Ob Rempubl. ut ille cinædus
 Fœdissimus ac metuendus.*

Σχόλια. Πότεροι τῆς ναυσί.] ποῖοι αὐτοὶ τῆς Ἀθη-
 νῶν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατοῦσιν. ἔθος δ' ἐστὶ βασιλευ-
 σὶ τῶν αἰῶν ἡμερῶν γράζεσθαι. Ποτέρου εἶποι πολλά.]
 ἀντὶ τοῦ ὅτι τούτου ποιητοῦ ἠρώσῃ, τινὰς κωμωδῆαι καὶ
 ἀβάλλει. ἐφασκε γὰρ ὁ τῆς Πελοποννησίου βασιλεὺς, ὅτι οὐδ'
 ἀνδρῶν ὁ ποιητὴς, τούτῃσι ὁ Αἰεσοφάνης σκώψῃ. τού-
 τουσ' σαφρονίζεσθαι καὶ γίνεσθαι βελτίους. τούτο δ' ἐχαι-
 ρεινπιζόμενος ψευδῶς λέγει. Τούτους γὰρ ἔφη.] τοὺς
 Αθηνῶν δειλοτάτους διηλονότι ἐρωτῶν ὁ βασιλεὺς. ταῦτα δ' ἐλέγει
 πρὸς αὐτῶν.

νήσου μὲν ἐκείνης.] τῆς νήσου ἐν ἧ ἡμερῶν Αἰεσοφάνης
 νου. λέγει δ' ἡ τῆς Αἰγίνας. Ἀλλ' ἵνα τούτον τὸν ποιη-
 τὴν.] ἐργὸς αὐτῆς λάθωσιν. ἐν τούτῳ τινες νομίζουσιν
 ἐν Αἰγίῳ τῆς κωμωδίας ποιεῖν τὸν Αἰεσοφάνην, ἀλλ' ἔτι
 ἐπιπέλοχον αὐτῶν. ἀλλ' ἵνα τούτον τὸν ποιητὴν ἀφέ-
 λωνται πῶ Αἰγίαν, οὐχ ὑμᾶς. τῆς ἀληθείας εἰς ἡμᾶς
 τῆς ἐν τῇ νήσῳ κληρονομοῦσάντων. οὐδ' ἐν δ' ἐκώλυε καὶ ἐ-
 τέρωσι συζητῶν, εἰς τὸν Λακεδαιμόνιους ἢ νήσους ἐρε-
 γόμεναι. ἀλλως, οὐδ' εἰς ἰσόρρηκον ὡς ἐν Αἰγίῳ κεντηταί τε
 Αἰεσοφάνης. ἀλλ' ἔοικε ταῦτα πρὸς Καλλιμαχίου λέγε-
 σθαι, ὅτι κληρονομοῦσιν ἐν Αἰγίῳ μὲν πῶ ἀνάσσειν Αἰ-
 γινῶν ἐπὶ Αθηνῶν. Οὐθ' ὑποτείνων.] οὐ πολεμῶν.
 οὐ ἀπαύων. Οὐθ' ὑποτείνων.] φαίνων. ὑπὸ χρονοῦσιν,
 ὑποφαινω. οὐδ' ἐπι μισθὸν διδοῦς. ἢ αὐτὸν ἐπαυτῶ-
 σιν. Οὔτε κατὰρδων.] κατὰρδῶν ὑποχέουσαι. ἀλλως,
 οὐ κατὰρδῶν ὑμᾶς τοῖς ἐπαυτῶν ὡς φυλά. Πρὸς ταῦ-
 τα Κλέων.] διπλῆ καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ καλούμενον πνί-
 γος καὶ τὸ μαυρὸν. καὶ αὐτὸ ἀναπαυστικὸν ὡς περ καὶ ἡ
 κατὰρδῶν ἐν δειλίῳ μὲν ἐνός τ' ἐτελευτάου καταλη-
 κτικῆς ἀκαταλήκτου ἢ πέντε. ὅτι πῶ τέλει τ' ἀφαιρέσεως
 ἀφαιρέσεως. ὁμοίως ἢ καὶ πῶ πνίγος.

B ISETVS. Τούτων ὁνοῦσ' αὐτῶν. ὁ γὰρ τῆς Πελοπον-
 νησίου βασιλεὺς βασιλεύων, καὶ ἀκρεβῶς ἐξετάων τοὺς Λακε-
 δαιμόνιους πρὸς τοῖς Αἰεσοφάνους τοῦ ποιητῆ ἠρώ-
 τῃσι ποτέρου, τοὺς Λακεδαιμόνιους, ἢ τοὺς Αθηνῶν
 πλείω κακὰ λέγει. ἔφη γὰρ τοὺς Αθηνῶν τῆς τοῦ
 ποιητοῦ κακολογίας, καὶ βλασφημίας, τούτῃσι πι-
 κροῦσθαι παρανέσει πλείων λοιδοριῶν μετὰ τῆς πο-
 λὺ βελτίους γεγενηῖσθαι. τούτῳ δ' ἐκαλῶν τῶν ἄλλων, καὶ
 εὐφύϊας ἀφῆσθαι τὸν τεκμήριον, αἰ καὶ Ησίοδος εἶπε τού-
 των μαρτυρεῖ,
 Οὗτος μὲν παναίετος, ὃς αὐτὰ πάντα νοήσει,
 Φρασάμυθος τῶν ἐπειθῶ καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω.
 Εὐθλὸς δ' αὖ κακῶν, ὃς εὐ εἰπόντι σίδηται.
 Οὐδ' ἐκε μὴτ' αὐτὰ νοεῖ, μὴτ' ἀλλε ἀκῶν
 Ἐν θυμῷ βάλλῃ, ὃ δ' αὖτ' ἀρχῆος ἀνὴρ.

E ταῦτα Κλέων.] διπλῆ καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ καλούμενον πνί-
 γος καὶ τὸ μαυρὸν. καὶ αὐτὸ ἀναπαυστικὸν ὡς περ καὶ ἡ
 κατὰρδῶν ἐν δειλίῳ μὲν ἐνός τ' ἐτελευτάου καταλη-
 κτικῆς ἀκαταλήκτου ἢ πέντε. ὅτι πῶ τέλει τ' ἀφαιρέσεως
 ἀφαιρέσεως. ὁμοίως ἢ καὶ πῶ πνίγος.
 B ISETVS. Λακκοκαταπύγων.] τὸ εἶρηται πα-
 ρὰ τὸ λακκῶν, καὶ τὸ καταπύγων. λακκῶν δ' ἐκ κωμῶν τὸ
 ποῖον ἦχον, καὶ φωνῶν ἀναρῶν ὀποτελέειν. εἶπε τούτῳ
 τῶν ἄλλων, καὶ μέτρου χάριν αὐτῆς ἡ λέξις δ' ἐνός κινῶν
 φεται. εἰ γὰρ ἀφῆσθαι τὸν λακκῶν, πῶ ὄρου μὲν, εἶρηται, εἶπε
 δυοῖν κ. κ. γ. κ. κ.

Σχόλια. Διὰ τοῦτ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι.] εἶπε τῶ
 ἔχειν ὑμᾶς τὸν Αἰεσοφάνην ποιητὴν ἀφῆσθαι. Καὶ τ'

G

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ κᾶλων γά.
 B ISETVS. Ο χορὸς πῶ Αχαρνῶν Μῶν ὅτι
 καλῶν τῶν Αθηνῶν φροσῆσαι πρὸς τὸ κατ' ἀξίαν

ODE ET STROPHE.
 τοὺς εὐεργετήσας ἀντιεργετεῖν.